

ott hajladozik már a kásás havon
külön-külön elveszti tagjait
de nélküle is tovalendül a tánc
ő rég lehullt
meredten a zizegő éjszakába

ENIGMA

elnézem éjre éj
a méz- és koromszínű
ablakokat
és dűnnyögöm
szemben az üszkös hegyekkel
árnyaktól-szabdalt feketén
ez is
aranykor

CSIKÓS ANDRÁS RAJZA